Ponedjeljak, 27.05.2013.g.

Prošli tjedan mi je bio duhovno jako čudan. PUNO DUHOVNE

TURBULENCIJE.

Nakon onih prekrasnih desetak dana svakodnevnog hodočašća i molitve

DEVETNICE DUHU SVETOMU, BLAGDANA DUHOVA, te završetak sa

hodočašćem i misom na DUHOVSKI PONEDJELJAK, slijedilo je još

prekrasno druženje nas odraslih vjernika župe s našim dragim kapelanom

u ponedjeljak navečer, gdje se svaki drugi ponedjeljak okupljamo u

razmatranju Katekizma katoličke crkve, Biblije, pjevamo, molimo … i taj

put je stvarno bilo prekrasno, iskreno, otvoreno … kako je naš dragi

kapelan rekao da su to još plodovi DEVETNICE DUHU SVETOMU I

BLAGDANA DUHOVA.

DA, TO JE BIO ONAJ ISPUNJUĆI ŽIVOT, DANI KOJI SU ME

"PUNILI".

No, iza takvih dana uvijek dođu i oni drugi dani.

Kako kažu naši Romi: "Budi sretan kad kiša pada, jer znaš da će nakon

toga doći sunce."

TADA DOĐU DANI KUŠNJI.

I sve sam više i više siguran da su te

KUŠNJE KOJE DOBIJEMO ISKLJUČIVO

ZA NAŠE DOBRO.

I GOSPODIN NAS NIKAD SAM NE KUŠA. ON TO NE MOŽE. ON

JE SAMA LJUBAV PREMA SVEMU ŠTO JE STVORIO.

I PREMA ZLOME I NJEGOVIMA, KOJI RAZLOG, OSIM LJUBAVI,

JA NE MOGU DRUGAČIJE OBJASNITI.

JER SVA BOŽJA STVORENJA SA RAZUMOM I VOLJOM, DOBILA

SU JEDNU JEDNOSTAVNU ALI I VRLO KOPLICIRANU OSOBINU.

OSOBINU S POSLJEDICAMA.

DA MOŽEMO SLOBODNO BIRATI U ODNOSU NA SVOJEG

STVORITELJA, GOSPODINA BOGA. DA LI ĆEMO GA SLUŠATI,

POŠTIVATI, SLAVITI, PRIZNAVATI KAO NAŠEG STVORITELJA, ILI

NEĆEMO, PA ĆEMO ČINITI ŠTO NAM DOĐE I KAKO NAM DOĐE,

ŠTO NA KRAJU IMA I ZA POSLJEDICU NAŠU PROPAST.

U SVOM PLANU STVARANJA, GOSPODIN BOG JE SVE STVORIO

NA DOBRO, NAS LJUDE POGOTOVO. ALI NAS JE ZLI, KOJEG JE

TAKOĐER STVORIO NA DOBRO ALI SE OVAJ ODMETNUO

SVOJOM SLOBODNOM VOLJOM OD BOGA, ZAVEO, USADIO NAM

DIO SVOJIH ZLIH OSOBINA, JER NAS BESKRAJNO MRZI.

JER SMO MI LJUDI ZAUZELI NJEGOVO MJESTO PRED

GOSPODINOM BOGOM. JER JE ON STVOREN PRIJE NAS,

SVOJOM VOLJOM JE ODABRAO MRŽNJU A NE LJUBAV PREMA

GOSPODINU BOGU, I SAM JE ODABRAO SVOJ IZGON OD BOGA,

SAM JE IZABRAO SVOJU PROPAST. I OSTAVIO SLOBODNO

MJESTO GDJE JE GOSPODIN BOG STAVIO NAS LJUDE.

AKO SMO OTVORENI GOSPODINU, BORIMO SE PROTIV GRIJEHA,

"PADAMO" I "DIŽEMO" SE U TOJ BORBI, AKO SE KAJEMO ZA

GRIJEHE U SEBI I U ISPOVIJEDI, AKO NE GRIJEŠIMO SVJESNO

I BORIMO SE PROTIV TOGA DA GRIJEHE ČINIMO SVJESNO,

AKO SE TRUDIMO DA BUDEMO BOLJI LJUDI, I PREMA SEBI I

PREMA DRUGIMA, TADA GOSPODIN NIKAD NEĆE DOZVOLITI DA

BUDEMO KUŠANI PREKO ONE MJERE KOJU MOŽEMO IZDRŽATI.

SVI MI, BEZ IZNIMKE.

SAMO, UVJET JE DA NAŠA VOLJA, NAŠE SRCE, NAŠA DUŠA,

TIJELO, UM, BUDU OKRENUTI PREMA PRIZNANJU GOSPODINA

BOGA KAO NAŠEG STVORITELJA, POČETAK I KRAJ SVEGA.

A I TADA, KADA NEKI OD NAS PROAPDNU, GOSPODIN NE

DOZVOLJAVA ZLOME DA NAS UNIŠTI, UKRADNEM NAM DUŠU.

ON NE KAŽE ZLOME DA NAS SLOBODNO UNIŠTI.

NE, MI TO IZABIREMO SAMI. HOĆEMO TO. SVEJEDNO NAM JE

ZA GOSPODINA BOGA. ŽELIMO ZLOGA, ŽELIMO BITI SLABI, NE

ŽELIMO ŽIVOT S GOSPODINOM, ŽELIMO GRIJEH, PRIVLAČI NAS

GRIJEH, BIRAMO GRIJEH …

E sad, u tim kušnjama, koje mi ljudi često ne razumijemo, ne možemo ih

prepoznati, a kad ih i prepoznamo, ne možemo shvatiti svrhu i razloge tih

kušnji, događaju nam se situacije za koje imamo osjećaj DA NEĆEMO

IZDRŽATI, DA ĆE SVE LOŠE ZAVRŠITI.

TO JE DJELOVANJE ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA.

ONI SU TADA OKO NAS, NASTOJE "UĆI" U NAS, NAŠE MISLI,

NAŠE SRCE, DUŠU, TIJELO, U SVE ŠTO MISLIMO I ŠTO

RADIMO.

U tome su slobodni da čine što i kako mogu. AKO SMO IZABRALI

GOSPODINA BOGA, to će biti do razine naših mogućnosti, svih naših

sposobnosti koje smo primili od DUHA SVETOGA.

Jer se mi od svih tih napasti možemo izboriti sami.

I STVARNO MOŽEMO.

VIŠE PUTA SAM TO VIDIO U SVOJIM KUŠNJAMA.

A KOJA JE SVRHA TIH KUŠNJI?

Baš sam o tome danas razmišljao i nekako mi je u misli "došao" jedan

odgovor koji mi izgleda nekako razumljiv, prihvatljiv.

DA SE KROZ NAŠU BORBU U TIM

KUŠNJAMA UNIŠTI U NAMA GRIJEH,

UTJECAJ ZLOGA, KOJEG SMO DOBILI

"PADOM" NAŠIH PRARODITELJA,

ADAMA I EVE, OVDJE, ZA VRIJEME

NAŠEG ŽIVOTA NA ZEMLJI, KAKO BI

MOGLI DOĆI ČISTI U KRALJEVSTVO

BOŽJE, U VJEČNI ŽIVOT.

I TO KORAK PO KORAK, GRIJEH PO

GRIJEH.

I TO TRAJE, VIŠE ILI MANJE, ŽEŠĆE

ILI MIRNIJE, CIJELI NAŠ

OVOZEMALJSKI ŽIVOT.

DOBIJEMO OD GOSPODINA SPOZNAJU

O SVOJIM GRIJESIMA I SLABOSTIMA,

DONOSIMO ODLUKU DA ŽELIMO TO

PROMIJENITI, GOSPODIN NAM POKAŽE

KROZ RAZNE SITUACIJE KAKO TO

MOŽEMO POBIJEDITI, ŠTO U TAKVIM

SITUACIJAMA KUŠNJI ČINITI, MI TO

UČINIMO I SPOZNAMO LJEPOTU

ŽIVOTA BEZ GRIJEHA, U MIRU.

ALI, TO SMO UČINILI BEZ NAPASTI,

UZ GOSPODINOVU POMOĆ.

ON JE TO UČINIO DA NAM POKAŽE

PUT.

KAKO KAŽE PJESMA: "SA NEBA SIŠAO

SI, DA MI POKAŽEŠ PUT ...".

I da se učvrstimo u tome što smo postigli, da to možemo i sami postići,

da više ne "padnemo" kada nam se dogodi ista situacija u životu,

GOSPODIN NAM TADA DAJE KUŠNJU.

NAPAD ZLOGA SVIM ORUŽJIMA KOJE IMA PROTIV NAS. NO,

SAMO DO RAZINE KOJU SMO PRIJE UTVRDILI I SAVLADALI.

TO JE GOSPODINOVA NAREDBA ZLOME, GRANICA KUŠNJE.

Kako se to događa u duhovnom svijetu, stvarno ne mogu dokučiti. NIJE

TO MOJE. Ali osjećam da tako nekako funkcionira.

I ZATO ČESTO, TAKO SAM I JA OSJETIO, MOŽEMO SVJEDOČITI

DA KAD SMO MISLILI DA JE SVE PROPALO, DA JE ZLO

NADVLADALO, DOĐE GOSPODINOVA POMOĆ.

ON "LOMI" NAKANE ZLOGA KADA OVAJ ŽELI PRIJEĆI GRANICU

DOPUŠTENE KUŠNJE KAKO BIH NAS UNIŠTIO DO KRAJA.

BIT KUŠNJI JE DA MI DAMO SVE OD

SEBE, DA SE SVOM SVOJOM VOLJOM

KOJU IMAMO U SEBI ZA GOSPODINA,

ZA DOBRO, ZA MILOSRĐE, ZA ISTINU,

BORIMO DA POBIJEDIMO TU KUŠNJU,

TO ZLO, TAJ STRAH, TU SRDITOST, TU

ZLOBU, OGOVARANJE, BLUD, KRAĐU,

LAŽ, I SVE DRUGE GRIJEHE I NAPASTI

U KOJIMA SMO KUŠANI.

JEDNOSTAVNO, DA VJERUJEMO U GOSPODINA, U NJEGOVU

DOBROTU, ISTINU, NJEGOVU RIJEČ DA ĆE SVE BITI DOBRO.

I sve to što sam naveo prolazim i ja s vremena na vrijeme.

O, TEŠKE SU TO KUŠNJE…

PONEKAD, KADA SVE TO PROĐE, MI

JEDNOSTAVNO NIJE JASNO KAKO SAM

MOGAO BITI TAKO SLAB …

KAKO NISAM MOGAO VIDJETI I

PREPOZNATI ZAMKE ZLOGA I

NJEGOVIH ZLIH DUHOVA…

A JEDNOSTAVAN JE ODGOVOR. JER SAM SAMO SLAB, MALEN,

GRIJEŠAN ČOVJEK.

OGRANIČEN U SVOJOJ LJUDSKOSTI PREMA SVAKOM ČLANU

DUHOVNOG SVIJETA A POGOTOVO PREMA ONOME KOJI JE

NEKAD BIO BOŽJI LJUBIMAC.

PREMA ZLOME I NJEGOVIMA.

I zato sam se ja u svojim kušnjama izvježbao da KADA ONE STIGNU,

NEKAD SLABIJE A NEKAD STVARNO ŽESTOKE I JAKE, IMAM UZ

SEBE JEDNO MOJE ORUŽJE, JEDNU REČENICU KOJA MI NE DA

DA PADNEM DO KRAJA, KOJA ME JAČA, KOJA MI "DIŽE"

GLAVU, KOJA ME HRABRI:

"ŠTO JOŠ MOGU DA UČINIM, TU GDJE

SADA JESAM, TAKAV KAKAV JESAM, U

SITUACIJI U KOJOJ JESAM …ŠTO JOŠ

MOGU?"

TA MOJA REČENICA JE MOJA VEZA S GOSPODINOM, ONA NIT

KOJU ZLI ONDA NE MOŽE RASKINUTI, ONO NA ŠTO ON ONDA

NE MOŽE UTJECATI.

TO JE MOJA VOLJA KOJA GOVORI DA

NEĆU ČINITI I PONAŠATI SE ONAKO

KAKO TO ZLI SUGERIRA, NEGO ONAKO

KAKO JA ŽELIM I MOGU.

JA KOJI VJERUJEM U GOSPODINA, U NJEGOVU DOBROTU ZA

MENE I SVE ONE OKO MENE, U DOBAR ZAVRŠETAK SVIH

KUŠNJI.

I TO NE KAKO JA ŽELIM, NEGO ONAKO KAKO GOSPODIN BOG

ZNA DA JE NAJBOLJE ZA MENE.

I uvijek mi "stigne" neki odgovor. I uvijek imam nešto za učiniti. I tada

nemam vremena za strah, depresiju, nezadovoljstvo sobom ili drugima,

srditost, lijenost, osuđivanje da su drugi krivi za moje sadašnje stanje.

Ne, tako sada treba biti. A na kraju sve će biti dobro.

A ponekad ne dobijem nikakvi odgovor. Osjetim mir, prekrasni mir.

Tada znam da je kušnja pri kraju, da zli i njegovi odlaze neobavljena

posla.

I TADA ZNAM DA JE GOSPODIN ZADOVOLJAN SA MNOM. JAKO,

JER "DOLAZI" U MENE I DAJE MI SVOJ MIR.

I tako je bilo i prošli tjedan. Čak nisam išao ni na sastanak molitvene

zajednice jer se nisam mogao tamo moliti za sebe i druge nečista srca,

rastrganih misli, bez koncentracije na ono što molim i za što se molim.

Jedan dan nisam ni išao na misu, a mogao sam, jer sam osjetio da je

bolje da tada napravim jedan veći krug šetnje u molitvi i razmišljanju.

I GOSPODIN JE BIO STALNO SA MNOM. KADA SAM "PAO",

"DIGAO" ME.

PONEKAD ME I "NOSIO" …

Sve do jučerašnje večernje mise.

Kada sam tokom mise vidio da mogu pjevati sve pjesme i napjeve koji su

bili, baš oni koji su se meni sviđali.

To me jako ispunilo, jer volim pjevati, MOLITI SE S PJESMOM

SVOJEM GOSPODINU.

I onda je na kraju "došao" i ON, GOSPODIN.

DAO MI JE SPOZNAJU, ZNAK, DA JE CIJELO VRIJEM BIO SA

MNOM.

"UKAZAO" MI SE U RIJEČIMA PRIČESNE PJESME KADA SAM JA

KRENUO NA PRIČEST, DA GA PRIMIM ŽIVOGA U SEBE.

PREKRASNI MLADENAČKI GLASOVI SU ZAPJEVALI RIJEČI PJESME

KOJU NIKAD NISAM ČUO, ALI SAM PO PRVIM RIJEČIMA

SHVATIO DA SU TE RIJEČI NAMIJENJENE TU VEČER SAMO

MENI, GOSPODIN IH JE USMJERAVAO MENI U SRCE:

"NE BOJ SE, JER JA SAM TE OTKUPIO.

IMENOM SAM TE ZAZVAO, TI SI MOJ.

JER DRAGOCJEN SI U MOJIM OČIMA,

VRIJEDAN SI I LJUBIM TE JA!!

KAD PREKO VODE PRELAZIŠ - NEĆE TE PREPLAVITI.

KAD KROZ VATRU PROLAZIŠ - NEĆEŠ SE OPEĆI.

I KADA VJETROVI NAVALE NA TE DA TE OBORE,

NEĆEŠ SE SRUŠITI , JER S TOBOM SAM JA …"

A MENI SU SE OČI NAPUNILE SUZAMA …

"NE BOJ SE, JER JA SAM TE OTKUPIO

..."

I samo sam ponavlja te riječi, i "spremao" ih u srce da ih ne zaboravim i

da poslije potražim preostale riječi te pjesme.

I tu su.

One su mi donijele mir. Njih mi je Gospodin poslao za kraj prošloga

tjedna.

"NE BOJ SE, JER JA SAM TE OTKUPIO

..."

O, GOSPODINE MOJ PRESVETI, PREDRAGI, KAKO DA NE

PLAČEM …(suze)

SVET I PRESVET, SLAVLJEN, BLAGOSLIVLJAN I ČAŠĆEN U VIJEK

VJEKOVA, TI BOŽE OČE, TI BOŽE SINE, GOSPODINE ISUSE

KRISTE, I TI BOŽE DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.